

ილია ჭავჭავაძის სახელობის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი
უცხო ენათა ფილოლოგიის ფაკულტეტი

ნინო ხუბერაშვილის

სამაგისტრო ნაშრომი

*მაკავშირებელი სიტყვების სემანტიკა და პრაგმატიკა
სასაუბრო ენაში*

ხელმძღვანელი სრული პროფესორი : რეზო მარსაგიშვილი

თბილისი

2009

სარჩევი

რეზიუმე ინგლისურ ენაზე -----	4
შესავალი -----	6

თავი I

სიტყვის მნიშვნელობა პარადიგმატიკასა და სინტაგმატიკაში

§1 ვერბალური კომუნიკაციის აღწერის ორი სტრატეგია -----	10
§2 სიტყვის მნიშვნელობის მონიჰმი, სიტყვის განხილვა პარადიგმატულ ჭრილში -----	15
§3 სიტყვის გამოყენების მონიჰმი, სიტყვის განხილვა სინტაგმატურ ჭრილში -----	16
§4 სიტყვის მნიშვნელობისა და გამოყენების იდენტიფიცირება ----	17

თავი II

კოორდინაცია

§1 სინდეტიკური და ასიდენტიკური კოორდინაცია -----	20
§2 კოორდინაცია და სუბორდინაცია, მათი სემანტიკური განსხვავება -----	21
§3 კოორდინატორები, მათი იდენტიფიცირება -----	23
§4 კოორდინატორების სინტაქსური თვისებები -----	24
§5 პოლისინდეტიკური კოორდინაცია -----	33
§6 კოორდინატორთა გამოყენების წესები -----	34

თავი III

მაკავშირებელი სიტყვების გამოყენების ასპექტები ენასა და მეტყველებაში

§1 მაკავშირებელი სიტყვების ზოგადი კლასიფიკაცია -----	37
§2 მაკავშირებელი სიტყვების მნიშვნელობის მაქსიმალიზაცია -----	40
§3 მაკავშირებელი სიტყვების მნიშვნელობის მინიმალიზაცია -----	51
§4 სემანტიკური და პრაგმატიკული ინტერპრეტაციის ორმაგი ბუნება -----	61
დასკვნა -----	69
ბიბლიოგრაფია -----	71

Semantics and Pragmatics of Sentence Connectives in Natural Language

R e s u m e:

The paper deals with the differentiation between what is *said* and what is *meant* in our verbal communication, which is considered as coded information by linguists. We are interested in the fact which content elements of an utterance should be traced back to *word meanings* and which to the specific *use of the words*.

In uttering verbal expressions to achieve communicative goals, we must be able to use the expressions appropriately. But how do we proceed if every word has a fixed meaning that language users reproduce in their utterances. Or are there no fixed meanings but only rules of use that guide the language users in their formulations.

Linguists have two competing strategies for the description of verbal communication. For linguists pursuing the first strategy, verbal communication can be exhaustively described by reference to word meaning, sentence meaning, and the meaning relations holding among verbal expressions. Linguists pursuing the second strategy seek to avoid assuming the existence of meanings; they try to describe the same phenomena in terms of language use.

Comparing the two strategies might lead one to regard them as merely terminological variants of the same theory, equally applicable and equally efficient in the description of verbal communication, were it not for the fact that they involve different empirical hypotheses and apply different methods of investigation. Monists of meaning usually assume that we have direct empirical

access to word meanings and that rules of word use, if such things exist, are easily derivable from word meanings. Monists of use tend to believe that only the use of a word is empirically accessible, and that the meanings of that word, if such things exist, must be derived from its use. Common to each monism, however, is the assumption that its respective approach can give a complete linguistic explanation of how language functions.

Focusing on sentence connectives, I am going to argue against monistic approaches and in favor of a theory that assigns complementary roles to the meaning and to the use of words in verbal communication.